

[Forsvarsministeren.]

blev stillet overfor, anledning til at overveje, om man ikke for brigadestyrkernes vedkommende skulle tage konsekvensen af det standpunkt, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft indtog, da han var forsvarsminister. Jeg har indtil videre frafaldet noget sådant, men jeg føler mig ingenlunde overbevist om, at det vil være rimeligt og naturligt i det lange løb at have to forskellige ordninger, hvad hilsepligten angår. Der er for mig i hvert fald ikke nogen tvivl om, at det ville være et absolut fejlgreb, hvis man på dette tidspunkt skred til at genindføre den gamle hilsepligt. Jeg føler mig overbevist om, at befalingsmændene udmærket kan opretholde disciplinen, uden at man foretager en genindførelse af en ordning, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft afskaffede, medens han var forsvarsminister.

Formanden: Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har ordet for en kort bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: At den agitation, som var rejst imod den tidligere form for hilsepligt, i og for sig var urimelig, er jeg enig med den højtærede forsvarsminister i, fordi — som ministeren sagde — intet forhindrer demokratiet i at vise almindelig høflighed. Men når man forsøgsvis indførte den nye form for hilsepligt, gjorde man det, fordi denne agitation alligevel gav anledning til en stadig uro omkring spørgsmålet, en uro, som holdt en uheldig diskussion løbende, og som gav anledning til, at den ene og den anden ubetydelige og i virkeligheden ret ligegyldige sag blev genstand for stor omtale i visse blade med det resultat, at det virkede skadeligt for den almindelige disciplin i hæren og for hele befolkningens stilling til hæren. Derfor gav jeg tilslutning til den indstilling, der forelå: at man forsøgsvis skulle se, om man kunne komme bort fra denne gamle agitation ved at indføre den nye form for hilsepligt. Men det har rigtignok hele tiden været min mening, at det skulle være en forsøgsvis ordning, at man skulle se, hvilke erfaringer man havde, når den havde været gennemført i nogen tid.

Nu er det altså mit indtryk, at det er blevet en almindelig opfattelse blandt dem, der har ansvaret for vore værns disciplin, at man er betænkelig ved at fortsætte med den midlertidige nye form for hilsepligten. Derfor er det, jeg har sagt til forsvarsministeren, som godt kunne have nogle vanskeligheder på dette område ved at ændre den, at det skal han ikke være bekymret for; han skal ikke sige, at nu skal en socialdemokratisk forsvarsminister indføre en strengere hilsepligt, end den konservative minister indførte, og derfor holde sig tilbage. Hvis der er saglige grunde derfor, skal han have min fulde tilslutning til at vende tilbage til den tidligere form for hilsepligt, hvis han ønsker det.

Jeg har altså gerne ved denne lejlighed villet sige, at ingen mennesker er ufejlbarlige — det er jeg heller ikke —, og hvis der her er begået en fejl, er jeg den første til at ønske, at den må blive rettet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Poul Hansen (Kalundborg): Da der er udtrykt ønske om udvalgsbehandling, tillader jeg mig at foreslå, at lovforslagene henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Alfred Jensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslagene henvises til et udvalg på 16 medlemmer.

Formanden: Da der kun er een sekretær tilstede, beder jeg det ærede medlem hr. Hauch om at fungere som sekretær.

Poul Hansen (Kalundborg)s forslag om at henvise lovforslagene til et udvalg på 15 medlemmer.

vedtoges med 90 stemmer mod 7.

Dermed bortfaldt Alfred Jensens forslag om at henvise lovforslagene til et udvalg på 16 medlemmer.